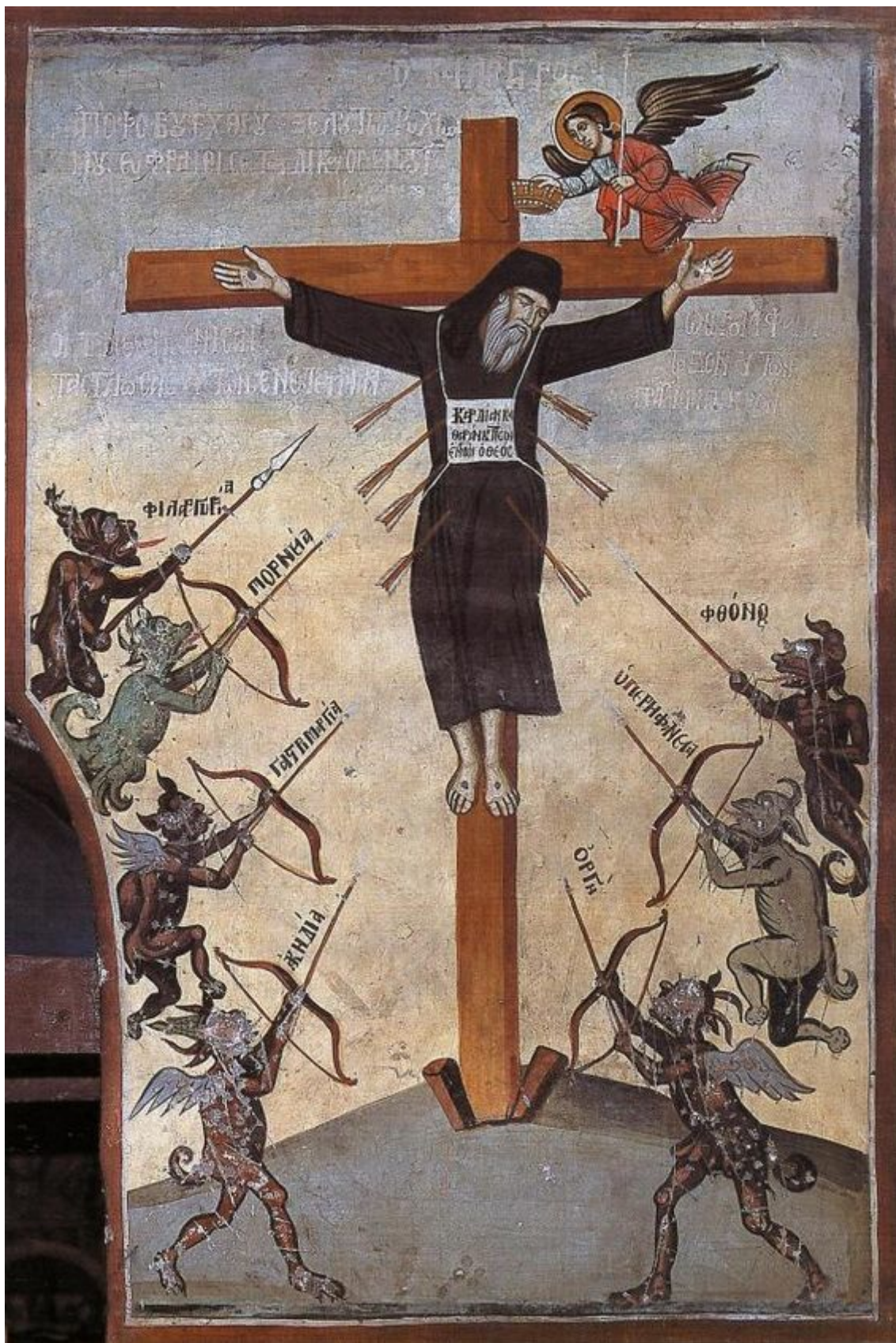

Ο Σταυρός ως δρόμος προς τον Ουρανό

/ Γνώμες

«Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν ἀπαρ-νη-σάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀρά-τω τὸν σταυρόν αὐ-τοῦ καὶ ἀκολουθεῖτω μοι».

Τρίτη Κυριακή τῶν Νηστειῶν καὶ ἡ Ἐκκλη-σία μας ὑψώνει τὸν Σταυρό τοῦ Χρι-στοῦ, τό σύμβολο τῆς θυ-σίας καὶ τῆς νίκης, γιὰ νά ἐνισχύσει τοὺς ἀγωνιζομένους πιστοὺς στὴν προσπάθειά τους. Συγχρόνως ὅμως μᾶς ἀνα-νε-ώνει καὶ τὴν πρόσ-κλη-σή της. «Ὅστις θέ-λει ὀπί-σω μου ἀκολου-θεῖν». Ὁ Χριστὸς μᾶς καλεῖ ὅλους, ἀλλὰ δέν ὑπο-χρε-ώνει κανέ-να νά τὸν ἀκολουθήσει. Ἀφή--νει σέ μᾶς τὴν ἀπόφαση, περι-γρά-φοντας ὅμως συγ-χρό-νως τὰ στά-δια τῆς πραγ--ματώσεως αὐτῆς τῆς κλήσεως;

Ὁ λόγος αὐτῆς τῆς περιγραφῆς εἶναι διττός, ἀδελφοί μου. Ὁ Χριστὸς δέν θέ-λει νά δημιουργ-εῖ λανθασμένες ἐντυ-πώ-σεις καὶ νά νομί-ζου-με ὅτι τό νά τὸν ἀκο-λου-θή--σου-με εἶναι μία εὐ-κολη ἢ ὑπό-θεση, καὶ ἐπιπλέον θέλει νά γνω--ρίζουμε ἀκριβῶς ποιά στάδια θά πρέ-πει νά ἀκολουθήσουμε γιὰ νά μὴν ἀστο-χή-σου-με στὴν προσπάθειά μας.

Τό πρῶτο, λοιπόν, στάδιο εἶναι ἡ ἀπάρνηση τοῦ ἑαυτοῦ μας. Ὁ Χριστὸς δέν μᾶς ζητᾶ βεβαίως νά ἀπαρνηθοῦμε κάθε στοιχεῖο τῆς προσωπικότητός μας, ἀλλὰ τὴν ὑπερβολικὴ ἀγάπη καὶ τὴν ἐγωιστικὴ προσ----κόλ-ληση στὸν ἑαυ-τό μας, στό συμφέρον μας, στό θέλημά μας, στὰ πάθη καὶ στίς κακές μας συνήθειες. Καὶ μᾶς τό ζητᾶ γιατί γνωρίζει ὅτι ἐάν δέν ἀπο-δεσμευ-θοῦ-με ἀπὸ ὅλα αὐτά, δέν θά εἶναι δυνατόν οὔτε νά σηκώ-σουμε τὸν σταυ-ρό μας οὔτε νά τὸν ἀκολου-θή-σουμε, ὅπως δέν μπο--ρεῖ ἓνας ἄνθρω-πος ὁ ὁ-ποῖος εἶναι φορ-τωμέ-νος μέ βάρη καὶ ἀπο-σκευ-ές νά ξεκι-νήσει μιά ὁδοιπορία ἢ ὅπως δέν μπορεῖ ὅποι-ο-σδὴ-πο-τε ἔχει στὴ ζωὴ του δε-σμεύ-σεις νά ἀρχίσει μιά ἄλλη ζωὴ πού ἔχει νέες ἀπαι-τήσεις.

Βεβαίως ἡ ἀ-πάρ-νηση τοῦ ἑαυτοῦ μας εἶ-ναι ἓνας διαρκὴς ἀγώ-νας καὶ χρειάζε-ται ἡ θέ-λη-ση καὶ ἡ ἀποφασι-στι-κότητά μας νά τὸν ἀρ-νούμεθα κα-θη-μερι-νά, «σύν ταῖς πρά-ξεσιν καὶ ταῖς ἐπι-θυ-μίαις», ὅπως λέγει ὁ ἀπόστο-λος Παῦ-λος, γιὰ νά μπο---ροῦμε νά σηκώ-νου-με τὸν σταυρό μας.

Ποιὸς ὅμως εἶναι ὁ σταυρός τὸν ὁποῖο κα-λούμεθα νά ἄρουμε; Ὁ σταυρός, ἀδελφοί μου, εἶναι διττός, ὅπως ἦταν καὶ ὁ σταυρός πού σή-κωσε ὁ Χριστὸς. Ἦταν ἀφενὸς τό φυ-σι-κό βάρος τοῦ σταυ-ροῦ, τό ὁποῖο ἦταν δυσ-βά-στα-κτο γιὰ τὸν καταπο-νη-μένο σωματικὰ Ἰη---σοῦ. Ἦταν ὅμως ἀφε-τέρου καὶ τό βάρος τῆς ὀδύνης γιὰ τίς ἀ-μαρτίες τοῦ κόσμου πού σήκω-νε καὶ γιὰ τὴν ἀ-γνω-μο-σύνη τῶν Ἑ-βραί-ων.

Διττὴ ὑπό-στασις ἔχει καὶ ὁ δικὸς μας σταυ-ρός. Σταυρός εἶναι ὁ πνευματικὸς

αγώνας τοῦ καθενός μας νά ζή-σουμε τήν ἐν Χριστῷ ζωή. Σταυρός εἶναι ὁ-μως ἀκόμη καί ἡ ἀν-τι-μετώπιση τῶν καθημε-ρι-νῶν προβλημάτων καί δυσκολιῶν πού πρέπει νά τά ἀν-τι-μετωπίζουμε μέ ὑπο-μο-νή καί καρτερία.

Καί ἀφοῦ ἔχουμε βρεῖ καί ἀναλάβει τόν σταυ-ρό μας, αὐτό πού μᾶς καλεῖ τώρα ὁ Χριστός νά κάνουμε εἶναι τό «ἀ-κολουθεῖτω μοι». Εἶ-ναι νά τόν ἀκολουθή-σου-με. Θά ρω-τήσῃ κανείς: Μά εἶναι δυνατόν νά κάνει ἕνας ἄνθρωπος ὅλα τά προηγούμενα καί νά μήν ἀκολουθεῖ στή συ-νέ-χεια τόν Χριστό;

Καί ὅμως, ἀδελφοί μου, ὁ Χριστός δέν τό ἀνα-φ-έρει τυχαῖα. Διότι εἶ-ναι ὀρισμένοι πού στήν πνευ-ματική ζωή ξε-χνοῦν τόν Χριστό. Ἀ-σκοῦνται, νηστεύουν, ἀγρυπνοῦν ἀλλά μέ τόν τρόπο πού νομίζουν οἱ ἴδιοι, ξεχνῶντας τόν Χρι-στό καί ἐμπιστευ-ό-μενοι περισσότερο τόν ἑαυτό τους. Καί εἶναι καί κά-ποιοι ἄλλοι πού ἀκο-λουθοῦν μία ἀσκη-τική ζωή ἀλλά μακριά ἀπό τόν Χριστό καί ἐκτός τῆς χά-ριτός του. Τό ζητού-μενο ὅμως δέν εἶναι ἡ ἄσκηση γιά τήν ἄσκηση. Οὔτε ὁ σταυρός εἶναι αὐ-τοσκοπός, ἐάν δέν γί-νεται πρὸς χάριν τοῦ Χρι-στοῦ, ἐάν δέν γί-ν-ε-ται γιά νά ἀκολου-θή--σουμε τόν Χριστό, ζῶ--ντας τήν πνευματική ζωή ὅχι ὅπως νομίζου-με ἐμεῖς ἀλλά ὅπως Ἐ-κεῖνος ὀρίζει, διότι, ὁ-πως γράφει καί ὁ ἀπό-στολος Παῦλος, «ἐάν τις καί ἀθλῇ οὐ στεφα-νοῦ-ται, ἐάν μή νομίμως ἀθλή-σῃ».

Αὐτός εἶναι, ἀδελφοί μου, ὁ τρόπος καί ὁ δρό-μος γιά νά ἀκολου-θήσουμε τόν Χριστό. Ἄν αὐτοσχεδιάσουμε, ἂν ἀναζητήσουμε τόν δικό μας τρόπο, ἂν πα-ραλείψουμε κάποιο ἀπό τά στάδια, τότε δέν θά μπορέσουμε νά ἀκο-λου-θήσουμε τόν Χριστό καί δέν θά ἐπιτύχουμε τόν σκοπό τῆς ζωῆς μας.

Γι' αὐτό ἄς ἐκτιμή-σου-με τίς δυνάμεις μας, ἄς πάρουμε τίς ἀποφά-σεις μας καί ἄς ἀκο-λουθή-σουμε τόν Χριστό αἶ-ρον-τας τόν προσω-πι-κό μας σταυρό. Ἐκεῖ-νος, ἀπό τό ὕψος τοῦ Σταυ-ροῦ του, πού ὑψώ-θηκε καί σήμερα στούς ναούς μας, μᾶς ἐνισχύει, μᾶς ἐνθαρρύνει καί μᾶς πε-ριμένει γιά νά ζήσουμε μαζί του ὅχι μόνο τόν Σταυρό ἀλλά καί τήν ἀνάστασή του.

Μητροπολίτης Βεροίας κ. Παντελεήμων